

Yttrande från Europeiska datatillsynsmannen om lagstiftningspaketet om brottsoffer, inklusive ett förslag till ett direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer och ett förslag till en förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden

(2012/C 35/02)

EUROPEISKA DATATILLSYNSMANNEN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16,

med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7 och 8,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾, särskilt artikel 41.2,

HÄRIGENOM FRAMFÖRS FÖLJANDE.

1. INLEDNING

1.1 Bakgrund

1. Den 18 maj 2011 antog kommissionen ett paket med rättsakter om skydd av brottsoffer. Lagstiftningspaketet innefattar ett förslag till ett direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (förslaget till direktiv) och ett förslag till en förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden (förslaget till förordning) ⁽³⁾. Båda förslagen åtföljs av ett meddelande från kommissionen om stärkta rättigheter för brottsoffer i EU ⁽⁴⁾.
2. Europeiska datatillsynsmannen rådfrågades inte enligt artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001, trots att lagstiftningsinitiativet ingick i datatillsynsmannens inventering av prioriteringar för rådfrågning inom ramen för lagstiftningsförfarandet ⁽⁵⁾. Detta yttrande bygger därför på artikel 41.2 i samma förordning. Europeiska datatillsynsmannen rekommenderar att en hänvisning till detta yttrande tas med i ingressen till de rättsakter som antas.

1.2 Lagstiftningspaketets mål och omfattning

3. Europeiska datatillsynsmannen välkomnar lagstiftningspaketets politiska mål, vilka i linje med Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan är att stärka brottsoffers rättigheter och tillgodose deras behov av skydd, stöd och tillgång till rättslig prövning ⁽⁶⁾.
4. Förslaget till direktiv är avsett att ersätta rådets rambeslut 2001/220/RIF om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden ⁽⁷⁾. Det fastställer miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 275 respektive KOM(2011) 276.

⁽⁴⁾ Se kommissionens meddelande "Stärkta rättigheter för brottsoffer i EU", KOM(2011) 274.

⁽⁵⁾ Finns på EDPS webbplats (<http://www.edps.europa.eu>) i avsnittet: Consultation/Priorities.

⁽⁶⁾ Se kommissionens meddelande "Stärkta rättigheter för brottsoffer i EU", tidigare citerat på sid. 2.

⁽⁷⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1. Det erkänns i motiveringen att förbättringar har gjorts på området men att målen i rådets rambeslut inte har uppfyllts helt och hållet.

skydd av brottsoffer. Förslaget till direktiv syftar särskilt till att se till att brottsoffer behandlas med respekt, att de särskilda behov som sårbara offer har tas upp, att brottsoffer får adekvat stöd och information och att de kan delta i straffrättsliga förfaranden ⁽⁸⁾.

5. Förslaget till förordning syftar till att se till att brottsoffer som är föremål för en skyddsåtgärd i ett civilrättsligt förfarande i någon av medlemsstaterna får samma skyddsnivå om de skulle flytta till en annan medlemsstat, utan att behöva genomgå ett separat förfarande ⁽⁹⁾. Denna åtgärd kompletterar förslaget till ett direktiv om en europeisk skyddsorder (EPO-initiativet) som behandlar ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder som beslutas i brottmål. EPO-initiativet, som Europeiska datatillsynsmannen avgav ett yttrande om i oktober 2010 ⁽¹⁰⁾, diskuteras för närvarande i Europaparlamentet och rådet.

1.3 Syftet med detta yttrande

6. Skyddet av privatliv och personuppgifter spelar en central roll i området med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med Stockholmsprogrammet. Detta gäller i särskilt hög grad i samband med straffrättsligt samarbete. I oktober 2010 avgav Europeiska datatillsynsmannen ett yttrande om EPO-initiativet. I yttrandet belystes behovet av ett enhetligt uppgiftsskydd när det gäller initiativ som rör straffrättsligt samarbete ⁽¹¹⁾. Datatillsynsmannen betonade i yttrandet att behandlingen av uppgifter inom ramen för straffrättsligt samarbete kännetecknas av att de berörda uppgifterna är särskilt känsliga och av de konsekvenser den åtföljande databehandlingen kan ha för den registrerade ⁽¹²⁾. Det är därför nödvändigt att ta vederbörlig hänsyn till dataskyddsaspekter av initiativen inom detta område och att vid behov införa adekvata regler och dataskyddsgarantier.
7. Enligt Europeiska datatillsynsmannen utgör respekt för privatliv och personuppgifter ett avgörande inslag i det skydd av brottsoffer som förslagen till rättsakter är avsedda att garantera. I detta yttrande kommer fokus därför att ligga på integritetsrelaterade aspekter av förslagen och tankar om hur skyddet av brottsoffer kan förbättras eller stärkas.

2. ANALYS AV FÖRSLAGEN

2.1 Direktiv om brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer

8. Olika bestämmelser i förslaget till direktiv gäller direkt eller indirekt skydd av privatliv och personuppgifter ⁽¹³⁾. Generellt välkomnar Europeiska datatillsynsmannen dessa bestämmelser, eftersom de syftar till att bevara brottsoffrets integritet. Han finner dock ändå att skyddsnormerna i vissa fall skulle kunna stärkas och skärpas, utan att det påverkar deras karaktär av miniminormer.
9. Europeiska datatillsynsmannen kommer att inrikta sig huvudsakligen på följande aspekter: (1) Artikel 23 i förslaget till direktiv, som tar upp rätten till skydd av den personliga integriteten och förhållandet till media, (2) brottsoffers rätt till information och tillgång till sina egna personuppgifter och (3) skyddet av konfidentialiteten vid kommunikation mellan brottsoffer och brottsofferorganisationer. Dessa aspekter kommer att diskuteras i avsnitten nedan.

2.1.1 Skyddet av brottsoffrets personliga integritet

10. Den viktigaste materiella bestämmelsen i förslaget till direktiv som behandlar den personliga integriteten är artikel 23, med rubriken "Rätt till skydd av den personliga integriteten". I artikel 23.1 anges det

⁽⁸⁾ Se kommissionens meddelande "Stärkta rättigheter för brottsoffer i EU", tidigare citerat på sid. 8.

⁽⁹⁾ Ibidem.

⁽¹⁰⁾ Yttrande från Europeiska datatillsynsmannen av den 5 oktober 2010 om den europeiska skyddsordern och om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, (EUT C 355, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Ibidem, se särskilt avsnitt II i yttrandet.

⁽¹²⁾ Ibidem, punkt 1.

⁽¹³⁾ Se särskilt skäl 22, där det erkänns att skyddet av brottsoffrets personliga integritet kan vara viktigt för att förhindra ytterligare viktigmisering. I skäl 27 tas det skydd av personuppgifter upp som enskilda ges genom rådets ramdirektiv 2008/977/RIF och Europarådets konvention 108, artikel 21, om åtgärder för att undvika onödig utfrågning gällande brottsoffers privatliv och åtgärder för att brottsoffer ska kunna höras utan närvaro av allmänheten. Artikel 23 tar upp rätten till skydd av den personliga integriteten och mediernas uppträdande.

att "medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna under rättegången vidtar lämpliga åtgärder för att skydda brottsoffrens och deras familjemedlemmars personliga integritet samt undvika fotografering". Europeiska datatillsynsmannen har olika synpunkter på denna bestämmelse.

11. För det första täcker artikel 23.1 inte den fullständiga rätten till skydd av brottsoffers personliga integritet. Bestämmelsens omfattning är mycket mer begränsad eftersom den bara gäller att de "rättsliga myndigheterna" ska ha befogenhet att vidta skyddsåtgärder "under rättegången". Skyddet av den personliga integriteten bör dock inte bara garanteras "under rättegången" utan även under utredningen och i skedet före rättegången. Mer generellt bör skyddet av den personliga integriteten vid behov säkerställas från och med den första kontakten med behörig myndighet och även efter att rättegången har avslutats.
12. I detta avseende bör det noteras att flera internationella instrument har intagit en mer ambitiös position jämfört med artikel 23.1. Enligt Europarådets rekommendation Rec(2006) 8 om stöd till brottsoffer gäller t.ex. att "staterna ska vidta lämpliga åtgärder för att så långt som möjligt undvika eventuella intrång i brottsoffrens privatliv och familjeliv samt för att skydda brottsoffrens personuppgifter, särskilt under utredning och lagföring" (understrykning tillagd)⁽¹⁴⁾. Andra instrument innehåller likartade bestämmelser⁽¹⁵⁾.
13. Med hänsyn till ovanstående rekommenderar Europeiska datatillsynsmannen att en första punkt läggs till i artikel 23 i vilken det i mer allmänna ordalag anges att medlemsstaterna så långt som möjligt ska se till att såväl brottsoffrens privatliv och familjeliv som deras personuppgifter skyddas från och med den första kontakten med behörig myndighet och efter att rättegången har avslutats. Dessutom bör nuvarande artikel 23.1 ändras så att de rättsliga myndigheterna får rätt att vidta skyddsåtgärder "under brottsutredningen".
14. För det andra innehåller artikel 23.1 inte någon angivelse av innehållet i de särskilda åtgärder som får antas av de rättsliga myndigheterna för att bevara brottsoffrets rätt till privatliv. Europeiska datatillsynsmannen har förståelse för intentionen att ge medlemsstaterna så stor handlingsfrihet som möjligt inom detta område, men ökad tydlighet kan vara till hjälp. Särskilt gäller att förslaget skulle kunna innehålla en förteckning över minimiåtgärder som de rättsliga myndigheterna kan anta i enlighet med nationell lagstiftning för att skydda brottsoffrets privatliv⁽¹⁶⁾. Denna förteckning kan t.ex. innehålla följande kategorier av åtgärder:
 - Vägran att lämna ut eller begränsning av utlämningen av uppgifter om vem brottsoffret eller hans eller hennes familj är och var de befinner sig, i tillämpliga fall och på särskilda villkor (såsom anges i skäl 22).
 - Order att ta bort vissa konfidentiella uppgifter ur akten eller förbjuda att vissa uppgifter lämnas ut.
 - Begränsat offentliggörandet av känsliga uppgifter i domen och i andra beslut som normalt offentliggörs.
15. För det tredje innehåller artikel 23 inte någon bestämmelse som garanterar konfidentialiteten av uppgifter som innehas av offentliga myndigheter. Även för detta ändamål innehåller Europarådets rekommendation Rec(2006) 8 som citeras ovan användbara exempel. I punkt 11 anger rekommendationen att stater ska begära att alla myndigheter som är i kontakt med brottsoffer ska införa tydliga normer enligt vilka de endast får lämna ut uppgifter till en tredje part som de fått från eller som gäller ett brottsoffer på villkor att offret uttryckligen har gett sitt samtycke till detta eller om det finns ett rättsligt krav eller rättsligt tillstånd att lämna ut uppgifterna. Europeiska datatillsynsmannen uppmanar lagstiftaren att inkludera en likartad bestämmelse i förslaget till direktiv.

⁽¹⁴⁾ Punkt 10.8. Europarådets rekommendation Rec(2006) 8.

⁽¹⁵⁾ Se t.ex. utkastet till FN:s konvention om rättvisa för och stöd till brottsoffer och offer för maktmissbruk, artikel 5.2 g, 6 och 8.6 g, Europarådets riktlinjer för skydd av offer för terroristhandlingar, antagna den 2 mars 2005, punkt VIII, riktlinjer om för rättvisa för barn som är brottsoffer och för vittnen till brott, ECOSOC Res 2005/20, 2005, punkt 8a och punkterna 26–28.

⁽¹⁶⁾ Detta är i linje med strategin enligt artikel 21 när det gäller sårbara brottsoffers rätt till skydd i samband med straffrättsliga förfaranden.

2.1.2 Privatlivet och medierna

16. Enligt artikel 23, andra stycket ska medlemsstaterna "uppmuntra medier att tillämpa självreglering i syfte att skydda brottsoffers privatliv, integritet och personuppgifter". Även här har man alltså valt en minimalistisk strategi för förslaget genom att helt enkelt hänvisa till självreglering som metod.
17. Europeiska datatillsynsmannen förstår skälen till att inta ett försiktigt förhållningssätt i förhållande till detta ämne och samtycker i princip till kommissionens val av strategi. Förhållandet mellan medierna och den personliga integriteten är oerhört känsligt och komplext. Det är också ett område där olika traditioner och kulturella skillnader mellan medlemsstaterna kan spela stor roll, inom de gränser som sätts av EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Denna strategi förefaller dessutom vara i konsekvens med den nuvarande ramen för dataskydd (artikel 9 i direktiv 95/46/EG) som ger medlemsstaterna relativt stort spelrum när det gäller behandling av uppgifter som genomförs för journalistiska ändamål eller i konstnärliga eller litterära sammanhang⁽¹⁷⁾.
18. När det gäller självreglering är Europeiska datatillsynsmannen övertygad om att detta instrument kan spela en viktig roll för att förena rätten till privatlivet med yttrandefrihet. Vidare avspeglar artikel 23.2 strategin för rekommendation Rec(2006) 8 som även anger att stater ska uppmuntra medierna att anta och tillämpa självreglerande åtgärder för att skydda brottsoffers personliga integritet och personuppgifter⁽¹⁸⁾. Självreglerande instrument kan också fungera i kombination med nationella rambestämmelser, men dessa bestämmelser bör vara förenliga med Europadomstolens rättspraxis för artikel 10 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna⁽¹⁹⁾.

2.1.3 Särskilda rättigheter till information och åtkomsträttigheter

19. Europeiska datatillsynsmannen noterar att artikel 3 i förslaget till direktiv, som gäller rätten att få information vid den första kontakten med behörig myndighet, inte tar upp information som gäller dataskydd. För att deras personuppgifter ska skyddas på ett adekvat sätt bör brottsoffer vid lämpliga tillfällen få all information de behöver för att till fullo förstå hur deras personuppgifter kommer att behandlas.
20. Europeiska datatillsynsmannen rekommenderar därför att en bestämmelse läggs till i artikel 3 som anger att ett brottsoffer ska förse med information om den vidare behandlingen av sina personuppgifter i enlighet med artikel 10 i direktiv 95/46/EG. Dessutom skulle lagstiftaren kunna överväga att inkludera brottsoffers rätt till tillgång till sina egna personuppgifter, samtidigt som de berättigade intressena i samband med brottsutredning och lagföring tas tillvara.

2.1.4 Konfidentialitet vid kommunikation mellan brottsoffer och brottsofferorganisationer

21. Förslaget till direktiv erkänner brottsoffers rätt att få stöd från det ögonblick brottet begås, under rättegången och efter att rättegången avslutats, beroende på brottsoffrets behov⁽²⁰⁾. Vissa kategorier av brottsoffer, till exempel personer som har utsatts för sexuellt våld, könsrelaterat eller rasrelaterat våld eller andra typer av hatbrott eller terrordåd kan kräva specialistvård⁽²¹⁾, inbegripet psykologiskt stöd. I

⁽¹⁷⁾ Enligt artikel 9 i direktiv 95/46/EG ska medlemsstaterna med avseende på behandling av personuppgifter som sker uteslutande för journalistiska ändamål eller konstnärligt eller litterärt skapande besluta om undantag och avvikelser från bestämmelserna om sådana är nödvändiga för att förena rätten till privatlivet med reglerna om yttrandefriheten

⁽¹⁸⁾ Punkt 10.9. Europarådets rekommendation Rec(2006) 8.

⁽¹⁹⁾ Enligt artikel 10.2 tillåter Europadomstolen endast begränsningar av rätten till yttrandefrihet som "föreskrivs enligt lag" och är "nödvändiga i ett demokratiskt samhälle" för att tillgodose särskilda och viktiga allmänna intressen (såsom den nationella säkerheten, territoriell integritet, hälsa och moral och frihet från brottslighet och oordning) eller för att skydda andras rykte eller rättigheter. I sitt yttrande i Satakunnan-målet (Mål C-73/07, Tietosuojavaltuutettu mot Satakunnan Markkinapörssi och Satamedia REG 2008, s. I-9831), observerade generaladvokat Kokott med all rätt att en "strikt tillämpning av dataskydd skulle kunna medföra betydande begränsningar av yttrandefriheten. Det skulle i princip vara omöjligt att bedriva undersökande journalistik, om massmedia endast skulle kunna behandla och publicera personuppgifter med den berörda personens samtycke eller efter att denna person informerats. Det är emellertid uppenbart att massmedia kan göra intrång i enskilda personers privatliv. (17) Följaktligen måste en balans upprättas." (paragraf 43).

⁽²⁰⁾ Se skäl 13 och artikel 7 i förslaget till direktiv.

⁽²¹⁾ Ibidem.

dessa fall bör kommunikationen mellan offret och de yrkespersoner som står för stödtjänsterna på ett adekvat sätt skyddas mot offentliggörande. Om detta inte sker kan brottsoffret avskräckas från att kommunicera fritt med sin rådgivare. Därför välkomnar Europeiska datatillsynsmannen bestämmelserna i artikel 7 om att brottsofferorganisationer ska arbeta "konfidentiellt". Däremot behöver omfattningen och följderna av sådan konfidentialitet klargöras.

22. Särskilt gäller att det i förslaget till direktiv inte anges om brottsoffrets kommunikation med dem som erbjuder stödtjänster ska betraktas som "privilegerad" i den meningen att offentliggörande av kommunikationen under rättegången är utesluten eller på annat sätt begränsad. Detta skulle normalt vara fallet när den som tillhandahåller stödtjänster är sjukvårdspersonal som omfattas av tystnadsplikt. Men man kan tänka sig fall när stödet inte tillhandahålls av yrkesverksamma. I en sådan situation är det osäkert om brottsoffret skulle vara skyddad från offentliggörande.
23. Europeiska datatillsynsmannen rekommenderar att det förtydligas att offer för dessa särskilda brott ska ha rätt att vägra offentliggörande vid rättsliga och administrativa förfaranden av konfidentiell kommunikation med den som tillhandahåller en stödtjänst och att sådan kommunikation får avslöjas för en tredje part endast med brottsoffrets samtycke. Detta bör normalt vara fallet även vid straffrättsliga förfaranden, utan att det påverkar legitima och välgrundade intressen i samband med utredning eller lagföring (dvs. rättsliga myndigheters insamling av oumbärliga bevis).

2.2 Förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden

2.2.1 Tillämpligheten av dataskyddslagstiftning

24. Såsom redan nämnts kompletterar förslaget till förordning EPO-initiativet om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder vid straffrättsliga förfaranden. Eftersom förslaget till förordningen gäller straffrättsligt samarbete med gränsöverskridande konsekvenser⁽²²⁾ omfattas dess tillämpning av den tidigare första pelaren och därmed även av direktiv 95/46/EG⁽²³⁾. Detta var inte fallet för EPO-initiativet.
25. Europeiska datatillsynsmannen rekommenderar därför att en hänvisning till direktiv 95/46/EG inkluderas åtminstone i skälen till förslaget, med angivande av att personuppgifter som behandlas enligt förordningen ska skyddas i enlighet med den nationella lagstiftning som införlivar direktiv 95/46/EG.

2.2.2 Information som ska tillhandahållas till den person som är orsak till fara

26. Enligt artikel 5 i förslaget till förordning ska en part som vill åberopa en skyddsorder i en annan medlemsstat lägga fram ett intyg för den behöriga myndigheten. Intyget ska utfärdas enligt standardformuläret i bilagan till förslaget till förordning. Bilagan innehåller personuppgifter både för den skyddade personen och den person som är orsak till fara, t.ex. vilka de är och var de finns, samt en beskrivning av skyddsåtgärden. Europeiska datatillsynsmannen inser att de personuppgifter som ingår i intyget enligt bilagan i princip är tillräckliga, relevanta och inte alltför omfattande för de ändamål för vilket de har samlats in.
27. Det framgår dock inte klart av förslaget vilka av den skyddade personens personuppgifter som kommer att förmedlas till den person som är orsak till fara, särskilt i enlighet med artikel 13⁽²⁴⁾. I detta avseende anser Europeiska datatillsynsmannen att den person som är orsak till fara endast bör få de personuppgifter som är strikt nödvändiga för genomförandet av åtgärden. Dessutom bör kommunikationen i fråga så långt som möjligt undvika att yppa adressuppgifter eller andra kontaktoppgifter för den skyddade personen⁽²⁵⁾. En sådan begränsning bör anges i texten till artikel 13.

⁽²²⁾ Se artikel 81 i EUF-fördraget, dvs. tidigare artikel 65 i EG-fördraget.

⁽²³⁾ Direktiv 95/46/EG ska inte gälla behandling av personuppgifter i en verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten, såsom de som är upp i avsnitten V och VI i fördraget om Europeiska unionen och under alla omständigheter behandlingsoperationer som rör allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet samt statens verksamhet på det straffrättsliga området (se artikel 3 i direktivet).

⁽²⁴⁾ Artikel 13 gäller skyldigheten till delgivning till den person som är orsak till fara.

⁽²⁵⁾ Se i detta avseende yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen av den 5 oktober 2010 om den europeiska skyddsordern och om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, tidigare citerat, punkterna 45–49.

3. SLUTSATSER

28. Europeiska datatillsynsmannen välkomnar de båda granskade förslagens politiska mål och är i princip ense med kommissionens strategi. Han finner ändå att skyddet av brottsoffers privatliv och personuppgifter i vissa fall skulle kunna stärkas och skärpas i förslaget till direktiv.
29. När det gäller förslaget till direktiv om brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer uppmanar Europeiska datatillsynsmannen lagstiftaren att
- i artikel 23 a inkludera en allmän bestämmelse om skydd av privatliv och personuppgifter som anger att medlemsstaterna så långt som möjligt ska se till att såväl brottsoffrens privatliv och familjeliv som deras personuppgifter skyddas från och med den första kontakten med behörig myndighet och efter att rättegången har avslutats. Dessutom bör nuvarande artikel 23.1 ändras så att de rättsliga myndigheterna får rätt att vidta skyddsåtgärder "under brottsutredningen".
 - i artikel 23.1 inkludera en förteckning över minimiåtgärder (enligt diskussionen i punkt 14) som rättsliga myndigheter kan vidta för att skydda brottsoffrens och deras familjemedlemmars personliga integritet samt undvika fotografering
 - se till att medlemsstaterna begär att alla myndigheter som är i kontakt med brottsoffer ska införa tydliga normer enligt vilka de endast får lämna ut uppgifter till en tredje part som de fått från eller som gäller ett brottsoffer på villkor att offret uttryckligen har gett sitt samtycke till detta eller om det finns ett rättsligt krav eller rättsligt tillstånd att lämna ut uppgifterna,
 - i artikel 3 lägga till ett krav på att brottsoffer ska förses med information om den vidare behandlingen av sina personuppgifter i enlighet med artikel 10 i direktiv 95/46/EG och överväga att lägga till en särskild bestämmelse om rätten till tillgång till sina personuppgifter,
 - förtydliga omfattningen av konfidentialitetskravet för brottsofferorganisationer i artikel 7 genom att klargöra att brottsoffer ska ha rätt att vägra offentliggörande vid rättsliga och administrativa förfaranden av konfidentiell kommunikation med den som tillhandahåller en stödtjänst och att sådan kommunikation får avslöjas för en tredje part endast med hans eller hennes samtycke (se särskilt punkterna 22–23).
30. När det gäller förslaget till förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden uppmanar Europeiska datatillsynsmannen lagstiftaren att
- åtminstone i skälen till förslaget lägga in en hänvisning till direktiv 95/46/EG som anger att personuppgifter som behandlas enligt förordningen ska skyddas i enlighet med den nationella lagstiftning som införlivar direktiv 95/46/EG,
 - tydligt ange i artikel 13 att en person som är orsak till fara endast ska förses med de personuppgifter för den skyddade personen som är strikt nödvändiga för genomförande av åtgärden. Kommunikationen i fråga bör så långt som möjligt undvika att yppa adressuppgifter eller andra kontaktuppgifter för den skyddade personen.

Utfärdat i Bryssel den 17 oktober 2011.

Giovanni BUTTARELLI
Biträdande Europeisk datatillsynsman